

**KOHTUTE HALDAMISE NÕUKOJA
KAHETEISTKÜMNENDA KOOSOLEKU
PROTOKOLL**

TALLINN

25. veebruar 2004

Kohal viibisid	Uno Lõhmus , Riigikohtu esimees, kohtute haldamise nõukoja esimees Lea Laarmaa , Riigikohtu liige Malle Seppik , Tallinna Ringkonnakohtu kohtunik Ago Kutsar , Tartu Ringkonnakohtu esimees Helve Särgava , Tallinna Linnakohtu kohtunik Aivar Pilv , Advokatuuri esindaja, vandeadvokaat Jüri Pihl , Riigi peaprokurör, <i>saabus kell 12.05</i> Egle Käärats , õiguskantsleri esindaja Margus Sarapuu , Justiitsministeeriumi asekancler, sõnaõigusega Ingrid Tiislär , Justiitsministeeriumi kohtute osakonna kohtuhaldustalituse juhataja Timo Ligi , Justiitsministeeriumi kohtute osakonna kohtuhaldustalituse nõunik Kristel Laurson , Justiitsministeeriumi kohtute osakonna kohtuhaldustalituse referent
Juhatas Protokollis	Uno Lõhmus , Riigikohtu esimees Kristel Laurson , Justiitsministeeriumi kohtute osakonna kohtuhaldustalituse referent

Algus kell 16.05

Lõpp kell 18.15.

Päevakord:

1. Eelmise istungi protokollki kinnitamine
2. Kohtute eelarve kujundamise ja muutmise põhimõtete arutelu
3. Nõusoleku andmine kohtunikele (Tartu ringkonnakohtu ja Tartu Halduskohtu) erakorralise lisatasu maksmiseks (kohtute seaduse § 41 lg 1 p 10).
4. Dagmar Maastiku kaebus seoses Tallinna Halduskohtu tööjaotusplaanis kehtestatud põhimõtete
5. Kohtute liitmine

1. Eelmise istungi protokollki kinnitamine

Seppik – Paar kosmeetilist märkust.

Protokoll kinnitatakse täienduste ja parandustega.

2. Kohtute eelarve kujundamise ja muutmise põhimõtete arutelu

Donald Kiidjärve märkused on esitatud kirjalikult.

Sarapuu – novembri istungi parandused on sisse viidud. Esitan olulisemad parandused. Täna tuli veel KHN asendusliikme Kiidjärve teade ja paar ettepanekut.

Üldistatult on kaks probleemi: üks – kohtunikele lisatasu maksmine. Kas ja kui palju ATS laieneb kohtunikele? Ministeerium on olnud seisukohal, et kohtute seadus on ammendavalt reguleerinud kohtunike lisatasusid ning ATS neile ei laiene. Kohtuniku palga suurendamine on ka sõltumatu ohuks. On kohtunikke, kes nõustuvad selle seisukohaga ja teised, kes ei nõustu.

Teine probleem – raha äravõtmine, kui kohtunikukoht on täitmata või kohtunik pikalt ära. See on hea, sest:

- a) oleme seisukohal, et kohtunikele ei saa maksta muid lisatasusid, samuti ei saa neile maksta lisatasu nagu pani ette hr Kiidjärv. Ei saa maksta kohtunikele puudoleva kohtuniku töö äratemise eest. Kohtuid on erineva suurusega ja koormusega. Väikse koormusega kohtu koormus sellisel juhul võib ligineda Tallinna koormusele, aga palk oleks suurem kui Tallinnas. Kui suure koormusega kohtu kohtunik läheb ära, ei saa väita, et nad teevad ära puuduoleva kohtuniku tööd. See väljendub hoopiski pikemates menetlustähtaegades;
- b) saaksime maksta seda sisuliselt kohtuametnikele, aga käskkirjas on tegelikult need rahad erinevatel eelarveridadel. Neid saaks ümber tõsta ainult ministri käskkirjaga. Sama kohtu ametnikele maksmine võib aga samuti olla ebaõiglane. Valgus on neli kohtunikku ja üks neist läheb

peagi lapsehoolduspuhkusele. Kui tema palk maksta teenindavale personalile, siis nende palk tõuseks kaks korda, Tartus saaks palka tõsta 100 krooni, Tallinnas oleks see 20 krooni. Siis me aasta lõpus jälle imestaksime, miks on ühes kohas palgad suuremad;

- c) eelarve jäägi planeerimine. Tühjade kohtunikukohtade tõttu tekkinud jäägist me finantseerime ka abistamiskampaaniaid, maksame koondamiskulusid. Kui reserv tekib teistmoodi, peame seda teistmoodi planeerima hakkama. Kohtud saaksid vähem raha.

Meie ettepanek on hr Kiidjärve ettepanekud jätta tähelepanuta ja võtta eelarvejuhised vastu nii, nagu need olid KHNi liikmetele enne istungit välja saadetud.

Särgava – haldusdirektor maksab kohtunikabidele, kui neilt üks ära läheb. Tekib probleem, et kohtunikuabide palk võib läheneda kohtuniku palgale. Meie kohus on ka tõstatanud sellise probleemi. Halb on kui ühes kohtus makstakse, teises ei maksta. Ühesugune lähenemine peab olema.

Laarmaa – mina ei toeta p 4.1 sissevõtmist. Kui on palgafond, siis ei tohiks seda ära võtta. Töö tehakse ju ära, kui koht on täitmata või pikaajaliselt vaba. On võimalik seda ju ka mitte lisatasuna maksta, vaid ühekordselt makstav tasu. Natuke peaks kohtule ikka vabad käed jääma.

Kutsar – arvestades praegust kohtunike palgataset ei ole vaja hakata andma põhjusi lisatasu maksmiseks. Tekivad probleemid – selles kohtus antakse puhkusetootust, seal ei anta. Seaduses on ettenähtud lisatasud ja muud lisatasu pole neile vaja maksta. Mis puutub palgafondi säilitamist eelarves, siis kaob ju ära mõte erinevatest eelarveridadest. Kui kohtunik on ära, siis langeb ju ka istungisekretäri koormus. Sellise lahendi alusel on ebaloogiline talle veel siis juurde maksta.

Seppik – toetan ka Ago seisukohta. Lähenemine peaks olema igas kohtus samasugune. Maksmine tekitab põhjendamatu paksu verd. Ka on olemas vahe suurte ja väikeste kohtute vahel. Kohtuniku palk on tõstetud sellisele kõrgusele, et meil pole põhjust lisatasudega veel midagi kompenseerida.

Laarmaa – kui kohtunikud esimeses ja teises astmes on sellisel seisukohal, siis loobun oma seisukohast.

Käärats – hea meelega toetaksin ka hr Kutsarit ja pr Seppikut selles osas, mis puudutab seaduse ühesugust tõlgendamist ja ühetaolist praktikat.

Lõhmus – minul on hoopis teine arusaam eelarvest. See määratakse üks kord kindlaks, seda ei suurendata, ei vähendata. Sisuliselt on nii Leedus. Soomes ja Rootsis määratakse läbirääkimistega kohtu eelarve, kuidas seda kasutatakse, on kohtu esimehe vastutada. Praegu ei ole ju kohtutel iseseisvat eelarvet.

Särgava – aasta lõpus anname raha ära, ministereium annab tagasi. Haldusdirektor jagab selle nt kohtunikuabidele. Kui raha jääks kohtule, oleks seda raha õiglane kasutada isikutele maksmiseks, kes aitavad kaasa õigusemõistmisele. Mina toetan selle punkti väljajätmist, põhjuseks on ei ole kohtunikele lisatasu maksmine, vaid kohtumõistmise abilistele maksmine.

Sarapuu – saame teha ka nii, et öelda, et raha mis tagasi läheb, peab minema samale valdkonnale.

Pilv – mulle tundub loogiline see, et kohut vaadatakse kui majandusüksust. Mina toetan Kiidjärve ettepanekut. Kohtunike lisatasu on ära toodud kohtute seaduse § 76. Selles osas on Kiidjärve argumentid põhjendamatud. Kohtunike lisatasude küsimus peaks olema selle seadusega ammendatud.

Lõhmus – probleem ei olegi niivõrd selles, et kas raha jagada teiste kohtunike vahel või mitte. Küsimus on selles, kas summad peavad kohtule jääma? Kohtu esimehelt võetakse just vastutus ära. Võiks olla teine kriteerium, mis määrab kohtule summa. Kohtul on kindlus, et nad peavad selle summa ulatuses tööd korraldama. Kohtuniku haiguse ajal saaks kohtu esimees ajutiselt kellegi tööle võtta.

Sarapuu – sisuliselt eelarveläbirääkimistel räägiti kantseleikäibest, asjade arvust. Eelarve koostamisel võeti arvesse kohtute koormusi. Ühest kohast võeti vähemaks ja teisele kohale anti juurde.

Pihl – kui tekib niipalju probleeme, siis teeks üks aasta nii, et kohus saab oma raha kätte ja see ongi see, mida aasta jooksul saab. Kohtu esimees vastutab ja ei tule siia nutma. Mina olen seda meelt, et ei jäta reservi. Seda on täiesti võimalik nii teha.

Seppik – see toimiks suurepäraselt, kui kohtute koormus oleks ühtlane. Kui on väikse koormusega kohus, kus on üks koht täitmata, siis palgafond jääb neile kätte ja nad saavad selle ära jagada. Kui koormused oleksid võrdsed, oleksin kahe käega selle poolt.

Kutsar – küsimus on ka kohtu suuruses.

Sarapuu – ressursid peaks minema sinna, kus seda vaja on. Ja vaja on suure koormusega kohtutes. Reservis on praegu suured rahad. Ilma reservita on praegu raske tegutseda.

Tiislär – sel aastal niikuinii jagasime eelarved laiali nii, et reservi ei jätnud. Reservi hakkab tulema, kui hoiame kokku täitmata kohtuniku koha pealt. Kui jätame rahad kohtu kätte, ei saa teha ei abistamiskampaaniaid ega muud, mis võib vajalikuks osutuda.

Laarmaa – kohtute seaduse § 43 lg 3 – see räägib kuludest. Minister võib muuta, aga miks me peame selle põhimõttena kirja panna. Tegelikult on võimalik ühekordselt otsustada võrreldes koormusi.

Käärats – probleem oleks lihtsam kui vaataksime ühe asutuse eelarvet, aga praegu vaatame kohtu-süsteemi eelarvet. Teatud eelised ootamatute ressursivajaduste katmiseks ja suurema paindlikkuse

loomiseks on vajalikud. Julgen öelda, et kui riigieelarve põhimõtted on sellised, et asutusele säästmine suurt sisse ei too, siis otsused aasta lõpus kulutuste tegemisel on teistsugused. Kui jagada kogu summa aasta alguses ära, siis tekkivad reservimahud oleksid marginaalsed ega annaks sellist mõju, kui siis, kui reserv on kuskil kogunenud ja seda on võimalik suunata kuhugi, kus seda tõesti vaja on. Nõukoja eesmärk ongi rakendamine nii kirja panna, et kohtud oleksid rahul, mitte lähtuda üksikutest erinevatest alustest.

Pihl – kaks varianti – üks on see, et kohtud saavad oma raha kätte ja ise majandavad, teine on, et on reservi ümberpaigutamise võimalused. Küsimus ongi selles, kuhu nüüd edasi minna.

Lõhmus – mingi väike reserv peaks ikka olema. Teine variant on see, kus kohtutel formaalselt on eelarve, aga sisuliselt ei ole. Õiglust niikuinii ei ole võimalik saavutada. Võimalik on ka nii, et ministrium maksab palgad, majanduskulud. Siis kohtute esimehed enam ei vastuta, vaid ministriumil on kogu vastutus. Kui üldse eelarvet ei ole, tekib küsimus, kas kohus on sõltumatu või sõltub justiitsministriumist

Sarapuu – näitena võib tuua Valga Maakohtu. Seal on neli kohtunikku, üks on juht. Juhib kolme kohtunikku. Kas nad on sõltuvuses? Eelarve on koostatud silmas pidades, et kohtul oleks rohkem võimalusi. Lähtealused peaksid võrdsed olema.

Tiislär – me ju ei räägi kogu eelarvest, vaid ainult kohtunike palgafondist. Kohtunikke ei saa kohtu esimees omal äranägemisel juurde võtta nagu istungisekretäre.

Pihl – me peame ka KHN vastutuse paika panema. Kui on kindel eelarve ja pole võimalik abistada, on see käesoleva seltskonna vastutus.

Seppik – kui me ütleme, et minister igal eraldi juhul otsustab § 43 lg 3 alusel äravõtmise, siis anname ministrile ju suurema volituse.

Sarapuu – alati on võimalik kokku leppida. Oleme teinud näiteks kokkulepped Rapla Maakohtuga ja Pärnu Halduskohtuga, vastavalt selle kohta, et kas ei täida üht kohtunikukohta või soovime kohtult teise kohtu abistamist. Mõlemal juhul oleme suurendanud vastava kohtu kohtuametnike personalikulu eelarvet nii, et oleks võimalik suurendada konsultantide arvu.

Kutsar – ministriumil reservi ei ole. Kui me raha tagasi ei anna, siis reservi ei moodustugi, see on ka vastutustundetu.

Särgava – esimese ja teise astme kohtutel on erinev vaatenurk. Probleem on selles, et raha ei lähe õigusemõistmise osakonnale, see läheb teistele osakondadele.

Sarapuu – kirjutame nii sisse, et reservi kasutamine peab olema valdkonnapõhine.

Kutsar – ka ministrium võib ju sihtotsatabeliselt raha suunata.

Pihl – saab ju ka sisse kirjutada, et raha saab kasutada vaid õigusemõistmise tarbeks.

Sarapuu – saame probleemist aru ja oleme nõus, et summad peavad tagasi minema õigusemõistmisse.

Lõhmus – kõigil kohtunikel on kaheksatunnine tööpäev. Kui kohtunikud teevad rohkem tööd, siis nad sellega maailma ei päästa. Menetlustähtajad selle 8-tunnise tööpäeva võrra lihtsalt pikenevad. Laupäeval ja pühapäeval ei ole vaja tööd teha, see on täiesti lubamatu.

Pilv – kohtunike koosseisu tuleb laiendada, mitte kaubelda, kas võtame raha ära või mitte.

Seppik – asjade vahel on ka vahe, ajale ei saa taandada. Ei saa võrrelda Tallinna, Pärnu, Rapla, Järva asju.

Sarapuu – ministril on poliitiline vastutus valdkonna eest. Iga aasta lõpus tunneb ajakirjandus huvi, kus mida maksti. Kui makstakse, ei saa minister sellise olukorraga nõustuda.

Tiislär – personalikulutuste osas reservi ei ole. Reserv moodustub vabade kohtunike palgafondist. Ainult kohtunike palgavahe on praegu reservis, kuna ei ole veel teada täpse keskmise palga suurus. See on 13 miljonit, see on planeeritud.

Laarmaa – tegu on põhimõtetega. See teebki ärevaks, et minister saab ära võtta. Mis puutub ühest kohtust teise viimisesse – meie nõusolekut pole minekuks vaja, nõusolekut on vaja vaid lisatasu maksmiseks.

Lõhmus – hakkame kokku võtma. Kuidas on punktiga 4.1? Punkt 5.3 on seotud sellega. Enamus on arvamusel, et jätta ta sisse.

Seppik – koos täpsustusega, et antakse tagasi sihtotstarbeliselt.

Lõhmus – sõnastada siis nii, et vähendatud summad kantakse õigusemõistmise sihtotstarbelisse kasutusse. Kas sellega on kõik nõus?

Vastu kedagi ei ole, järelikul kiidame heaks.

Nende küsimuste juurde võiks millalgi tagasi tulla.

Otsus: eelarvejuhend heaks kiita

3. Nõusoleku andmine kohtunikele (Tartu ringkonnakohtu ja Tartu Halduskohtu) erakorralise lisatasu maksmiseks (kohtute seaduse § 41 lg 1 p 10).

Sarapuu – kellelgi kirjalikul hääletusel vastuhääletanutest polnud probleeme Tallinna Halduskohtu abistamisega, probleem oli Tartu Maakohtu abistamisega Tartu Ringkonnakohtu poolt. Tegu oli pikka-
de läbirääkimistega. Iga kord tuleb arvestada, et on vaja jõuda kokkuleppele.

Seppik – ma ei nõustunud lisatasu maksmisega elektroonisel hääletusel ja esitasin oma seisukohad ka kirjalikult, tahaksin neid selgitada. Ma ei ole põhimõtteliselt vastu sellele, et lisatöö eest lisatasu maksta. Minu jaoks ei ole probleem niivõrd lisatasu maksmisel, kui selles, et abi ei saa see kohus, kes seda kõige rohkem vajab. Esitatud ei ole andmeid, kust nähtuks, et Tartu Maakohus vajab abi kõige rohkem. KHNile esitatud statistiliste andmete põhjal on mitmes esimese astme kohtus töökoormus suurem, kui Tartu Maakohtus. KHNis on mitmel korral juttu olnud Tallinna RKK ebanormalselt suurest töökoormusest. Kas ressursi ei oleks otstarbekam kasutada nii, et ringkonnakohtus aitab teist ringkonnakohtu? See oleks õigem juba palgavahet arvesse võttes. Tallinna Ringkonnakohtu halduskolleegiumil on väga suur asjade jääk ja pikad menetlustähtajad. Tartu kolleegide abi oleks meile väga vaja, hindaksime seda väga. Tartu Ringkond käsitleb asju natuke teisest vaatevinklist, kogemusi omavahel ei ole vahetatud. Tervitatav oleks, kui kolleegidelt tuleks uusi mõtteid, samas oleks ka neil huvitav vaadata, millega meie tegeleme. Tallinnas on seda liiki asju, mida Tartus ette ei tule. Tartu otsused on lühemad ja nad arutavad asju kiiremini. Mõttekam oleks, kui Tartu kolleegid tuleksid meile mõneks ajaks appi.

Lõhmus – appi lähivad kriminaalkolleegiumi kohtunikud. Nemad ei ole suutelised praegu lahendama tsiviil- ja haldusasju.

Seppik – Tartu kriminaalkolleegiumi kohtunikud võiksid Tartus lahendada tsiviilasju ja üks halduskohtunik võiks meile appi tulla. Selline olukord ei saa jääda kauaks kestma. Meil polekski vaja, et nad otsust kirjutaksid, nad peaksid osalema. Halduskohtunik võiks tulla meile ja kriminaalkohtunik läheks kohapeal tsiviilasju ja haldusasju lahendama.

Kutsar – kogemuste vahetamiseks on ka muid võimalusi. Tartu Maakohtus on patakas toimikuid, mis on 2000-l aastal sisse tulnud, kus on tehtud kaks toimingut – menetlusse võtmine ja kohtu alla andmine. Üks kohtunik andis kõik oma hapud asjad meile, seal oli 1995. aastast asju. Inimesed juba küsivad mu käest, et miks ei lahendata asju. Me võtame need asjad ja hakkame tegema, nii nagu Narvas. Meie mõte on, et inimesed ei närvitseks.

Seppik – Tartu Maakohtus on ilmselt töö organiseerimisega probleeme. Tartu Maakohtu kohtunikud on lahendanud vähem kui keskmine kohtunik, neil oli ainsana 15% istungitest edasi lükatud seetõttu, et kohtunik pole planeeritud aja jooksul toime tulnud.

Kutsar – teatud ajal oli Tartu Maakohtus kriis, lahendamata asjade arv kasvas, sellest ei ole veel üle saadud.

Pihl – arutame kordamööda. Kõigepealt Tartu Maakohtu probleem ja siis vaatame, mis Tallinna Ringkonnakohtuga teha annab.

Kutsar – paralleelselt ei ole abistamine võimalik.

Lõhmus – tegemist ei ole Tartu Maakohtu eest asjade lahendamisega, vaid kodanike aitamisega, kes on pikalt kohtu hammasrataste vahel olnud.

Sarapuu – ministriumis on alati võimalik juhtfiguur välja vahetada. Kohtute juhtimise puhul ei arvestata alternatiivina kohtu esimehe väljavahetamist. Mis on esimehe vastutus? Kohtu esimehe puhul me ei räägi, kas ta on tööga hakkama saanud.

Seppik – ma ei räägi, et Tallinna Ringkonnakohtu halduskolleegium ei saa tööga hakkama, vaid et neil on suur jääk. Nad töötavad kaugelt üle tööaja ja pidevalt nädalavahetustel ja on täiesti otsa jäänud. Kuidas võiks töö sisemise ümberkorraldamise tulemusena asja parandada, kui kõigil Tallinna RKK kolleegiumidel on palju tööd? Kohtusisene abistamine ei ole seetõttu võimalik.

Lõhmus – töö sisemise korraldamise eest on vastutus esimehel. Ma ei tea arvuliselt palju on üks kohtunik otsuseid kirjutanud, võib-olla on teil vahel liiga pikad otsused.

Seppik – kriminaal- ja tsiviilkohtunikud ei saa halduse kohtunikele öelda, et nende otsused on liiga pikad, sest ei tunne nii hästi halduskohtumenetlust ja Riigikohtu halduskolleegiumi nõudeid.

Lõhmus – sissejuhatavad osad kirjutatakse vahel liiga detailselt. Seda ei ole vaja. Oskus on võtta paari-kolme lausesse kokku kontsentraat. Teil on raske olukord, ei vaidle. Aga küsimus on ka Tartu Maakohtus, korruga ei saa. Ma ei usu, et see lahendaks oluliselt teie probleemi, kui nad teile tuleksid.

Kutsar – kui nüüd maavärinat ei tule, siis oli Narva Maakohus, nüüd on Tartu Maakohus, järgmisena on teie kohus.

Seppik – meil oli Jürimäe pikalt ära, nüüd läheb ta jälle ära. Minule teevad muret nii aasta seisnud haldusasjad kui neli aastat seisnud kriminaalasjad.

Lõhmus – ühelt poolt võib olla nõus, aga praegu ma ei näe muutust. Ka Tartu Ringkonnakohtu siseselt tekib probleeme. Kriminaalkohtunikud hakkavad teisi asju lahendama. Kui oleksid kriminaalkohtunikud kohtust lahkumas tsiviil- ja halduskohtunike asemel, siis näeksin võimalust teile abi anda.

Pilv – kui me rääkisime mõni aeg tagasi kohtunike arvu suurendamisest, siis need kaks kohtunikku, kes juurde lähevad, ei päästa suurt midagi. Alles aasta pärast võib efekti saavutada.

Pihl – võib-olla tasub hakata ka Tallinnas arutama kriminaalkohtunike kaasamist halduskolleegeiumise.

Seppik – Tallinna Ringkonnakohtu kriminaalkolleegeiumil on enam-vähem normaalne koormus, aga me ei saa öelda, et neil ei ole piisavat koormust. Ka Tallinna kriminaalkohtunike eriala ei ole tsiviil- ja haldusõigus, nagu Tartu kolleegidel kriminaalkolleegeiumist.

Sarapuu – minu meelest ka oleks kõige lihtsam teha kohti juurde. Aga olukorras, kus tõstmist vajavad õpetajate ja arstide palgad, on vaja tegeleda muude asjadega. Prioriteete on palju, ma ei näe võimalust kohtunike arvu suurendamiseks.

Lõhmus – sellega arengukava eesmärgid ei realiseeru.

Sarapuu – üritame eesmäärke saavutada, kui ei saavuta, siis oleme läbi kukkunud.

Käärats – mõistan Malle Seppiku muret, vajadus oleks mitte kahe vaid kümnete uute kohtunike järgi. Aga mina leian, et võiks heaks kiita praeguse ettepaneku, kuigi see pole Tallinna Ringkonnakohtu aitav.

Sarapuu – me peaksime uuesti läbi rääkima Tartu Ringkonnakohtuga, kui lisatasu ei maksta.

Kutsar Särgavale – jah, kohtunikud arutaksid maakohtu ja ringkonnakohtu asju paralleelselt.

Lõhmus – käskkirja punkt 1 ei ole hea sõnastusega. Sellest võib aru saada, nagu nad oleksid esimese astme kohtunikud, kuna nad viiakse täiesti üle.

Ligi – kas probleemi ei teki kohtunike sõltumatusega?

Lõhmus – probleem tekib siis, kui kohtunik lahendab teises astmes sama asja, muidu ei teki probleeme.

Pilv – punkt 1 valguses saab vaidlustada kohtuotsuseid seetõttu, et kohtunik on ka teises kohtus.

Lõhmus – ühel ajal ei saa olla kahes kohtus tööl.

Kutsar – seaduse formuleering on halb.

Lõhmus – praegu nimetab president vaid kohtunikuks. Erapooletuses või sõltuvuses ei ole küsimust, segadus võib tekkida, kui seda hakatakse ära kasutama ja sellel põhjusel vaidlustama. Tasu maksmisega olete nõus?

Seppik – ma ei saa nõustuda. Ma ei ole põhimõtteliselt tasu maksmise vastu, vaid just selle vastu, et abi, mida Tartu RKK kohtunikud saavad anda, ei kasutata kõige otstarbekamalt.

Lõhmus – kas halduskohtunikele tasu maksmisega olete samuti nõus?

Teistel nõukoja liikmetel vastuväiteid ei ole.

Otsus: tasu maksta

4. Dagmar Maastiku kaebus seoses Tallinna Halduskohtu tööjaotusplaanis kehtestatud põhimõtetega

Otsustati, et KHN ei tegele üksiküsimuste lahendamise ja kohtu üldkogu võtab vastu tööjaotusplaani ja otsustab, millised on seal sisalduvad põhimõtted.

5. Kohtute liitmine

Lõhmus – palun liitmiseks mitte planeerida väga lühikest aega. Vaja oleks, et see oleks pikemaajaliselt ette arutatud. Realiseerimiseks peab jääma piisavalt aega. Ei taha ebastabiilsust kohtunike hulgas.

Sarapuu – esimese poolaasta jooksul tahame kõikide kohtutega kohtuda, siis arutada KHNis, ja sügisel saata valitsusse. See ei ole mingil juhul 1. jaanuaril 2005, vaid 2005.a keskel või 2006. Küsimus on eelkõige tööpiirkondade liitmises. Nt Valka jääksid kohtunikud alles, aga töökoormused jaguneksid suuremal pinnal. Valga kohus oleks siis suurema kohtu osakond.

Lõhmus – kohtunikud ei ole võrreldavad tavalise riigiametnikuga seetõttu, et kohtunikud on ametisse nimetatud eluaegselt. Kui kohtuniku jaoks ei ole kohta, läheb ta koju ja saab palka pensionini. Konflikti võimalus on alati sees olemas. Järgmisele Riigikohtu esimehele soovitan mitte nõustuda koondamisega, et tema ei peaks valima ja koondama. Inimestele peab andma aja ja võimaluse läbi mõelda.

Laarmaa – ministriumini kava – neli piirkonda ja jaoskonnad. Enne kui midagi tegema hakatakse, peab mõtlema, mida andis 2000 aasta halduskohtute reform. Minu meelest ei olnud see õnnestunud. Kohtustatistikaprogrammid on olemas, kõike on võimalik jälgida. Reformikavad peaksid nõukoja olema kõik lähemas tulevikus teada. Enne kohtutega rääkimist, peab asja siin arutama.

Varem oli hamba all Hiiu Maakohus, nüüd Valga. Mina näiteks ei tea, miks Tallinna Halduskohtus on selline järjekord. Keegi ei tegele analüüsiga! Analüüsida ei saa kui ei ole sellised küsimused vastatud. Haldusasju ei pea ju lahendama vaid Tallinna Halduskohus, menetlusseaduse muutmise saab koh-tualluvust muuta.

Sarapuu – mulle ka ei meeldi, et kohus elab pidevas reformimises. Koormuste ühtlustamisel peame tegema kohtunikukohti juurde või reformima.

Laarmaa – hea mõte on spetsialiseerumine. Aga sellel on ka negatiivne tagajärg. Valga kohtus on kolm kohtunikku. Nad lahendavad vähem asju, aga nad on universaalsed.

Tõnu Anton

Kristel Laurson